

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/22-01/02

URBROJ: 65-22-07

Zagreb, 12. svibnja 2022.

P.Z. br. 249

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strukovnom obrazovanju***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 12. svibnja 2022. godine.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra znanosti i obrazovanja dr. sc. Radovana Fuchsa i državne tajnike Tomislava Paljka, Stipu Mamića i Ivicu Šuška.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/21-01/63
URBROJ: 50301-04/04-22-10

Zagreb, 12. svibnja 2022.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strukovnom obrazovanju

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. u vezi s člankom 190. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20.), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strukovnom obrazovanju.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra znanosti i obrazovanja dr. sc. Radovana Fuchsa i državne tajnike Tomislava Paljka, Stipu Mamića i Ivicu Šuška.

 3
PREDSJEDNIK
mr. sc. Andrej Plenković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU**

Zagreb, svibanj 2022.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRUKOVNOM OBRAZOVANJU

Članak 1.

U Zakonu o strukovnom obrazovanju („Narodne novine“, br. 30/09., 24/10., 22/13. i 25/18.), u članku 1. stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Dio djelatnosti strukovnog obrazovanja koji se ostvaruje naukovanjem provodi se na temelju posebnog zakona kojim je uređena djelatnost obrta.“

Stavak 6. mijenja se i glasi:

„(6) Djelatnost strukovnog obrazovanja za stjecanje kvalifikacija za regulirane profesije obavljaju ustanove za strukovno obrazovanje na temelju rješenja Ministarstva, sukladno posebnom propisu.“

Članak 2.

U članku 3. točka 7. mijenja se i glasi:

„7. *učenje temeljeno na radu* je proces stjecanja znanja i vještina te pripadajuće samostalnosti i odgovornosti u ustanovi za strukovno obrazovanje, u ustanovi za strukovno obrazovanje i kod poslodavca, odnosno kod poslodavca,“

Točka 9. mijenja se i glasi:

„9. *nacionalni kurikulum za strukovno obrazovanje* je dokument kojim se određuje zajednički okvir strukovnog obrazovanja u Republici Hrvatskoj koji potiče stalni razvoj strukovnog obrazovanja u skladu s osobnim i društvenim razvojem te razvojnim ciljevima hrvatskoga gospodarstva,“

U točki 19. riječ: „obrazovni“ ispred riječi: „sektor“ briše se.

Članak 3.

U članku 4. stavku 1. podstavku 1. riječ: „temeljnih“ zamjenjuje se riječju: „ključnih“.

U stavku 2. podstavku 2. riječ: „rezultate“ zamjenjuje se riječju: „ishode“.

Članak 4.

U članku 8. stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Strukovni kurikulum donosi se na temelju jednog ili više standarda kvalifikacija koji su izrađeni temeljem jednog ili više standarda zanimanja sukladno konceptu Hrvatskog kvalifikacijskog okvira, a strukovnim kurikulumom stječu se ključne i strukovne kompetencije te definiraju pravila i načini stjecanja kvalifikacija.“

Članak 5.

Članak 12. mijenja se i glasi:

„(1) Samovrednovanje ustanove za strukovno obrazovanje prati i vrednuje Povjerenstvo za kvalitetu, kojega imenuje tijelo upravljanja ustanove za strukovno obrazovanje.

(2) Način i postupak izbora članova Povjerenstva za kvalitetu utvrđuje se statutom ustanove za strukovno obrazovanje.

(3) Povjerenstvo za kvalitetu ima pet članova, i to:

- ravnatelj ustanove, koji je i predsjednik Povjerenstva
- predstavnik nastavničkog vijeća
- predstavnik polaznika
- predstavnik roditelja
- predstavnik dionika na prijedlog osnivača.

(4) Za rad Povjerenstva za kvalitetu odgovoran je ravnatelj ustanove za strukovno obrazovanje, koji:

- osigurava uvjete za provedbu svih procesa osiguranja kvalitete
- osigurava da svi dionici budu uključeni u procese osiguravanja kvalitete
- pruža podršku zaposlenicima u procesu samovrednovanja.

(5) Za operativnu provedbu procesa samovrednovanja u ustanovi za strukovno obrazovanje ravnatelj imenuje školski tim za samovrednovanje.

(6) Način i postupak izbora članova školskog tima za samovrednovanje utvrđuje se statutom ustanove za strukovno obrazovanje.

(7) Školski tim za samovrednovanje ima tri člana koji se imenuju iz reda nastavnika i stručnih suradnika.

(8) Jedan od tri člana školskog tima za samovrednovanje je voditelj tima i koordinator samovrednovanja.

(9) Školski tim za samovrednovanje:

- koordinira proces samovrednovanja u suradnji s Povjerenstvom za kvalitetu
- planira provedbu procesa samovrednovanja u suradnji s Povjerenstvom za kvalitetu
- upravlja aktivnostima koje se provode u procesu samovrednovanja
- daje stručnu podršku za provedbu procesa samovrednovanja
- o rezultatima aktivnosti koje se provode u procesu samovrednovanja izvješćuje Povjerenstvo za kvalitetu
- sastavlja izvješće o samovrednovanju i dostavlja ga Povjerenstvu za kvalitetu na usvajanje
- koordinira provedbu planiranih unaprjeđenja u suradnji s Povjerenstvom za kvalitetu.“.

Članak 6.

Iza članka 12. dodaje se članak 12.a koji glasi:

„Članak 12.a

(1) Upute o elementima i načinu provođenja samovrednovanja, kao i trajanju procesa samovrednovanja u ustanovama za strukovno obrazovanje propisuje Metodologija samovrednovanja koju odlukom donosi Agencija.

(2) O provedenom procesu samovrednovanja predsjednik Povjerenstva za kvalitetu izvješćuje Agenciju.

(3) Upute o sadržaju i načinu izvješćivanja o provedenom procesu samovrednovanja donosi Agencija.“.

Članak 7.

Iza članka 14. dodaje se članak 14.a koji glasi:

„Članak 14.a

(1) Ministar, uz prethodno mišljenje Agencije i Vijeća donosi odluku kojom se programi obrazovanja raspoređuju u sektore u skladu s pripadajućim zanimanjima, a na temelju Nacionalne klasifikacije zanimanja koju donosi ministarstvo nadležno za rad.

(2) Sektor/podsektor obuhvaća skupinu programa obrazovanja za obavljanje određenih poslova u različitim zanimanjima.“.

Članak 8.

U članku 19. stavku 1. podstavku 1. iza riječi: „redovitih učenika“ dodaju se zarez i riječi: „a može obavljati“.

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

„(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, ustanova za strukovno obrazovanje čiji je osnivač druga pravna ili fizička osoba, odnosno čiji su jedini osnivači druge pravne i/ili fizičke osobe, način raspolaganja s dobiti uređuje statutom, u skladu s člankom 57. Zakona o ustanovama („Narodne novine“, br. 76/93., 29/97. - ispravak, 47/99. - ispravak, 35/08. i 127/19.).“.

Članak 9.

U članku 20. stavku 2. riječi: „praktičnog dijela obrazovanja“ zamjenjuju se riječima: „učenja temeljenog na radu te preporukama Hrvatskog zavoda za zapošljavanje za obrazovnu upisnu politiku i politiku stipendiranja“.

Članak 10.

Iznad članka 24. dodaje se naziv poglavlja: „V.a UČENJE TEMELJENO NA RADU“.

Članak 11.

Članak 24. mijenja se i glasi:

„(1) Učenjem temeljenim na radu stječu se specifična znanja i vještine potrebne za samostalan, siguran i odgovoran rad te rješavanje stvarnih problema radnoga procesa određenog zanimanja.

(2) Učenje temeljeno na radu može se ostvarivati u ustanovi za strukovno obrazovanje, regionalnom centru kompetentnosti, kod poslodavca u obrazovnim skupinama ili pojedinačno.

(3) Sektorski kurikulum i/ili strukovni kurikulum određuje obujam i oblik učenja temeljenog na radu.

(4) Ukupan godišnji broj sati učenja temeljenog na radu ostvaruje se u skladu sa strukovnim kurikulumom.

(5) Ustanova za strukovno obrazovanje dužna je ostvariti planirani godišnji broj sati po predmetima, odnosno modulima po modelu koji je najprimjereniji za izvođenje nastave određenoga strukovnog kurikuluma.

(6) Učenje temeljeno na radu kod poslodavca ostvaruje se u cijelosti kod jednog, odnosno više poslodavaca ovisno o definiranim ishodima učenja strukovnoga i izbornoga modula strukovnoga kurikuluma te u skladu sa specifičnostima pojedine kvalifikacije i sektora.

(7) Iznimno od stavka 6. ovoga članka, dio učenja temeljenog na radu koji se ne može ostvariti kod poslodavca izvodi se u ustanovi za strukovno obrazovanje.“.

Članak 12.

U članku 25. stavku 1. riječi: „ugovorom o provedbi praktične nastave“ zamjenjuju se riječima: „ugovorom o provedbi učenja temeljenog na radu (u daljnjem tekstu: ugovor)“.

Članak 13.

Članak 26. mijenja se i glasi:

„(1) Poslodavac može sklopiti ugovor:

- ako ima propisane radne prostore i opremu,
- ako polazniku odredi mentora koji ima odgovarajuću kvalifikaciju i položen ispit kojim se dokazuju osnovna znanja o poučavanju učenika.

(2) Ispit kojim se dokazuju osnovna znanja o poučavanju učenika provodi se na temelju Programa stjecanja osnovnih znanja o poučavanju učenika.

(3) Ispit kojim se dokazuju osnovna znanja o poučavanju učenika provodi se sukladno nadležnostima uređenima posebnim propisima iz područja poduzetništva i obrta i područja obrazovanja.

(4) Ostali uvjeti koje moraju ispunjavati poslodavci za izvođenje učenja temeljenog na radu utvrđuju se pedagoškim standardom i kurikulumom.

(5) Postupak utvrđivanja uvjeta za izvođenje kurikuluma, čiji je sastavni dio obujam i oblik učenja temeljenog na radu, propisuje se odredbama zakona kojim se uređuje djelatnost srednjeg obrazovanja.

(6) Postupak utvrđivanja uvjeta za izvođenje učenja temeljenog na radu te obrasce ugovora propisuje ministar pravilnikom.“.

Članak 14.

Iza članka 26. dodaje se članak 26.a koji glasi:

„Članak 26.a

(1) Mentor kod poslodavca:

- samostalno ili s osobom koja ga zamjenjuje poučava polaznika u skladu s kurikulumom za stjecanje određene kvalifikacije
- osigurava i organizira radno okruženje za stjecanje znanja i vještina potrebnih za obavljanje poslova određenog zanimanja
- provodi proces rada i učenje na radnom mjestu u svrhu postizanja propisanih ishoda učenja
- kontinuirano prati postignuća učenika, sudjeluje u procesu vrednovanja i ocjenjivanja
- surađuje s nastavnikom ustanove za strukovno obrazovanje u usklađivanju realizacije učenja temeljenog na radu te u procesu učenja kako bi se ostvarili očekivani ishodi učenja
- vodi propisanu pedagošku dokumentaciju i evidenciju
- sudjeluje u izradbi i obrani završnoga rada.

(2) U slučaju spriječenosti mentora poslodavac može odrediti jednu ili više osoba koje ga zamjenjuju pri poučavanju polaznika.

(3) Osoba iz stavka 2. ovoga članka može zamijeniti mentora u slučaju njegove spriječenosti najduže do 60 dana uzastopno.

(4) Poslove mentora kod poslodavca može obavljati osoba koja je završila najmanje razinu kvalifikacije 4.1 sukladno zakonu kojim je uspostavljen Hrvatski kvalifikacijski okvir, ima položen ispit kojim se dokazuju osnovna znanja o poučavanju učenika te ima radno iskustvo na odgovarajućim poslovima u trajanju od najmanje tri godine, osim ako strukovnim kurikulumom nije drugačije propisano.

(5) Mentor i osoba koja zamjenjuje mentora kod poslodavaca ne može biti osoba koja je pravomoćno osuđena za:

- kazneno djelo protiv života i tijela iz članka 111., 112., 116., 118., 119., 120. i 122., kazneno djelo protiv osobne slobode iz članka 138. i 140., neko od kaznenih djela protiv spolne slobode i kaznenih djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta, kazneno djelo protiv braka, obitelji i djece iz članka 179. Kaznenog zakona („Narodne novine“, br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15. - ispravak, 101/17., 118/18., 126/19. i 84/21.)
- kazneno djelo protiv života i tijela iz članka 91., 99. i 103., kazneno djelo protiv spolne slobode i spolnog ćudoređa iz članka 188., 189., 190., 191., 192., 193., 194., 195., 196. i 197. Kaznenog zakona („Narodne novine“, br. 110/97., 27/98. - ispravak, 50/00., 129/00., 51/01., 111/03., 190/03., 105/04., 84/05., 71/06., 110/07., 152/08. i 57/11.).“.

Članak 15.

U članku 27. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Dužnosti poslodavca koji sklapa ugovor su:

- osigurati prostorne, materijalne i kadrovske uvjete potrebne za postizanje dijela ishoda učenja koji se provode kod poslodavca
- osigurati mentora koji je u radnom odnosu kod poslodavca te je osposobljen za poučavanje na radnom mjestu i osigurava kvalitetu procesa učenja
- voditi dokumentaciju pohađanja učenja temeljenog na radu
- trajno stručno usavršavati svoje mentore
- osigurati polaznicima poticajno i sigurno okruženje
- surađivati s ustanovom za strukovno obrazovanje i omogućiti razmjenu znanja i novih tehnologija
- provoditi propisane mjere zaštite na radu za vrijeme provedbe učenja temeljenog na radu
- putem mentora sudjelovati u izradbi i obrani završnoga rada.“.

Članak 16.

Iza članka 27. dodaje se članak 27.a koji glasi:

„Članak 27.a

Poslodavac ne može provoditi učenje temeljeno na radu ako je poslodavac pravna osoba i/ili odgovorna osoba poslodavca, odnosno fizička osoba poslodavca:

- pravomoćno osuđena za kazneno djelo protiv gospodarstva iz članka 247., 252., 253., 254., 256., 258. i 265. Kaznenog zakona („Narodne novine“, br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15. - ispravak, 101/17., 118/18., 126/19. i 84/21.)
- ako ne posjeduje odgovarajuće prostorne i materijalne uvjete te ne ispunjava zahtjeve sigurnosti i zaštite zdravlja
- ako mu je oduzeto pravo na primanje polaznika.“.

Članak 17.

Članak 28. mijenja se i glasi:

„Obveze polaznika učenja temeljenog na radu kod poslodavca su:

- ostvarivanje ishoda učenja predviđenih strukovnim kurikulumom za stjecanje kvalifikacije učenjem u ustanovi za strukovno obrazovanje te u radnom okruženju
- razvijanje samostalnosti, odgovornosti, iskustva i navika za ulazak na tržište rada
- redovito pohađanje učenja temeljenog na radu i svih ostalih oblika nastave, samostalno učenje, briga za svoje radno i životno okruženje
- razvijanje suradničkog odnosa prema drugima prihvaćajući različitosti, međusobno poštovanje i razumijevanje
- postupanje u skladu s uputama poslodavca i ustanove za strukovno obrazovanje o provedbi učenja temeljenog na radu
- postupanje u skladu s propisima o radu i zaštiti na radu
- sudjelovanje u radnome procesu u skladu s mogućnostima i usvojenim kompetencijama.“.

Članak 18.

Iza članka 33. dodaje se članak 33.a koji glasi:

„Članak 33.a

(1) Centar može kroz javno-privatno partnerstvo, a u skladu s odredbama propisa kojima se uređuje javno-privatno partnerstvo osigurati sredstva za osiguravanje radnih strojeva, opreme i ostalih uvjeta za provođenje učenja temeljenog na radu.

(2) Sredstva iz stavka 1. ovoga članka mogu se osigurati iz vlastitih sredstava Centra, sredstava osnivača, poslodavaca te iz drugih izvora.“.

Članak 19.

Iza članka 36. dodaje se članak 36.a koji glasi:

„Članak 36.a

(1) Poticaji uključivanja polaznika u kurikulume za stjecanje kvalifikacija relevantnih tržištu rada mogu se osigurati u obliku stipendija iz sredstava državnog proračuna, sredstva fondova Europske unije, proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, vlastitih sredstava poslodavaca te iz drugih izvora.

(2) Kriteriji za odabir kurikuluma za stjecanje kvalifikacija relevantnih tržištu rada iz stavka 1. ovoga članka utvrđuju se uvažavajući potrebe gospodarstva i tržišta rada.

(3) Odluku o kriterijima za dodjelu poticaja iz stavka 1. ovoga članka donosi predstavničko tijelo jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, čelnik nadležnog tijela, odnosno čelna osoba poslodavca, koji dodjeljuju poticaje sukladno promjenama na tržištu rada.

(4) Čelnicima nadležnih tijela iz stavka 3. ovoga članka smatraju se osobe utvrđene sukladno propisima kojima se uređuje sustav državne uprave.

(5) Čelnim osobama poslodavaca smatraju se osobe koje su u skladu s posebnim propisima ovlaštene za zastupanje poslodavca pravne, odnosno fizičke osobe.“.

Članak 20.

U članku 37. stavku 2. riječi: „stječe 60“ zamjenjuju se riječima: „stječe najmanje 55“.

Članak 21.

Članak 38. mijenja se i glasi:

„(1) Stručni nadzor nad izvođenjem učenja temeljenog na radu kod poslodavca provodi povjerenstvo koje imenuje ministar nadležan za gospodarstvo, a kojeg čine predstavnici ministarstva nadležnog za gospodarstvo, Ministarstva, ustanove za strukovno obrazovanje, Agencije, Hrvatske gospodarske komore i Hrvatske obrtničke komore.

(2) O obavljenom nadzoru nad izvođenjem učenja temeljenog na radu kod poslodavca povjerenstvo iz stavka 1. ovoga članka sastavlja nalaz koji sadrži:

- opis utvrđenog stanja
- mjere koje je poslodavac dužan poduzeti radi otklanjanja utvrđenih nepravilnosti i nedostataka pri provođenju učenja temeljenog na radu
- mjere koje se predlažu ustanovi za strukovno obrazovanje čiji učenici polaze učenje temeljeno na radu kod poslodavca nad kojim se obavlja nadzor
- rokove izvršenja mjera
- uputu o izjavljivanju primjedbi poslodavca na nalaz.

(3) Nalaz iz stavka 2. ovoga članka dostavlja se poslodavcu nad kojim se obavlja nadzor, ravnatelju ustanove za strukovno obrazovanje čiji učenici polaze učenje temeljeno na radu kod poslodavca nad kojim se obavlja nadzor, ministarstvu nadležnom za gospodarstvo i Ministarstvu.

(4) Ako utvrđene nepravilnosti i nedostaci u provođenju učenja temeljenog na radu kod poslodavca ne budu otklonjene u roku utvrđenom nalazom iz stavka 2. ovoga članka, postupit će se u skladu s odredbama o ispunjenosti uvjeta za izvođenje kurikuluma propisanim zakonom kojim se uređuje djelatnost srednjeg obrazovanja.

(5) Inspekcijski nadzor nad ustanovama za strukovno obrazovanje obavlja prosvjetna inspekcija Ministarstva.

(6) Način provedbe stručnog nadzora nad izvođenjem učenja temeljenog na radu pravilnikom propisuje ministar nadležan za gospodarstvo nakon prethodno pribavljenog mišljenja Hrvatske gospodarske komore i Hrvatske obrtničke komore, uz prethodnu suglasnost ministra.“.

Članak 22.

Naziv poglavlja IX. iznad članka 40. mijenja se i glasi: „IX. PREKRŠAJNE ODREDBE“.

Članak 23.

U cijelom tekstu Zakona o strukovnom obrazovanju („Narodne novine“, br. 30/09., 24/10., 22/13. i 25/18.), riječi: „praktična nastava“ te riječi: „praktična nastava i vježbe“ u određenom padežu zamjenjuju se riječima: „učenje temeljeno na radu“ u odgovarajućem padežu.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 24.

(1) Odluku iz članka 7. i pravilnik iz članka 13. ovoga Zakona ministar će donijeti u roku od godine dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Pravilnik iz članka 21. ovoga Zakona ministar nadležan za gospodarstvo će donijeti u roku od godine dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(3) Odluku i upute iz članka 6. ovoga Zakona Agencija će donijeti u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(4) Odluku iz članka 19. ovoga Zakona predstavnička tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, čelnici nadležnih tijela, odnosno čelne osobe poslodavca, koji dodjeljuju poticaje, donijet će u roku od godine dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(5) Ustanove za strukovno obrazovanja dužne su uskladiti odredbe statuta i drugih općih akata s odredbama ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana njegova stupanja na snagu.

Članak 25.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Sustav strukovnog obrazovanja i osposobljavanja u Republici Hrvatskoj reguliran je Zakonom o strukovnom obrazovanju („Narodne novine“, br. 30/09., 24/10., 22/13. i 25/18., u daljnjem tekstu: Zakon), kojim se uređuje strukovno obrazovanje, usavršavanje i osposobljavanje. Zakon se mijenjao Zakonom o Agenciji za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih („Narodne novine“, broj 24/10.), na način da je izmijenjen raniji naziv Agencije za strukovno obrazovanje u Agencija za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih. Nadalje, Zakon se mijenjao i Zakonom o Hrvatskom kvalifikacijskom okviru („Narodne novine“, broj 22/13.), na način da su imenovanjem sektorskih vijeća iz Zakona o Hrvatskom kvalifikacijskom okviru, prestala s radom sektorska vijeća propisana Zakonom.

Kako bi se reformski procesi strukovnog obrazovanja i osposobljavanja odvijali sustavno i koordinirano mora postojati jasan zakonodavni okvir. Provedbi planiranih promjena predviđenih predloženim zakonom prethodila je detaljna analiza procesa koji utječu na postojeći zakonodavni okvir te omogućavaju provedbu kvalitativnih promjena u sustavu strukovnog obrazovanja i osposobljavanja.

Vlada Republike Hrvatske je svojim Programom za razdoblje 2020. - 2024. planirala nastavak reforme strukovnog obrazovanja kako bi se mladima omogućilo učenje, razmišljanje i prilagođavanje stalnim promjenama i novim okolnostima te riješilo neusklađenost obrazovne ponude s potrebama tržišta rada. Trajno unaprjeđenje sustava odgoja i obrazovanja, a time i strukovnog obrazovanja od strateške je važnosti kako za razvoj društva, tako i za razvoj gospodarstva te osobni razvoj svih građana Republike Hrvatske. U okviru mjere 2.2. Ulaganje u obrazovanje, znanost i istraživanje, u području intervencija u strukovnom obrazovanju i obrazovanju odraslih predviđene su intervencije kojima je cilj daljnje usklađivanje obrazovnog sustava s potrebama tržišta rada (razvojem i unaprjeđenjem novih kurikuluma za kvalifikacije potrebne na tržištu rada, uspostavom čvrstog okvira potpore poslodavcima i školama u kojemu poslodavci postaju partneri obrazovnim institucijama) i osiguravanjem potpora polaznicima uspostavom sustava stipendiranja za deficitarna zanimanja, osobito za polaznike sustava strukovnog obrazovanja u slabije razvijenim sredinama i regijama Republike Hrvatske.

Nadalje, Nacionalnim planom oporavka i otpornosti 2021. - 2026. u poglavlju 3. Obrazovanje, znanost i istraživanje, točka 1. Reforma obrazovnog sustava, između ostaloga, planira se provedba aktivnosti u sustavu strukovnog obrazovanja usmjerenih na bolju povezanost strukovnog obrazovanja i obrazovanja odraslih s tržištem rada kroz daljnju modernizaciju sustava i razvoj novih kurikulumskih dokumenata. Pritom je naglasak stavljen na zelenu i digitalnu tranziciju i poticanje daljnjeg razvoja okvira osiguravanja kvalitete radi podizanja razine kvalitete provedbe obrazovnih programa, odnosno rada ustanova, ponajprije optimizacijom i racionalizacijom strukovnih programa, provedbom sustava samovrednovanja i vanjskog vrednovanja, kontinuiranog usavršavanja djelatnika te poticanjem internacionalizacije obrazovanja i osposobljavanja i međunarodne mobilnosti učenika i nastavnika. Također, navedenim Nacionalnim planom oporavka i otpornosti planiraju se intervencije u postojeći normativni okvir da bi se osiguralo ostvarenje njime planiranih ciljeva. Predložene intervencije potrebne su kako bi se osiguralo učinkovito stjecanje potrebnih kompetencija, odnosno poboljšali ishodi učenja polaznika u sustavu strukovnog obrazovanja te osigurao temelj za uspostavu mehanizama potpore poslodavcima i školama. Odredbe postojećih

propisa ne reguliraju pitanje uspostave kriterija i postupaka vezanih uz primjenu cjelovitog sustava stipendiranja polaznika relevantnih i tržišno opravdanih kvalifikacija u sustavu strukovnog obrazovanja u Republici Hrvatskoj.

Za sustav obrazovanja najvažnije je prepoznati sadašnju i buduću potražnju za kvalifikacijama koje će biti potrebne za gospodarski razvoj. Kako se struktura gospodarstva mijenja prema potrebama poslodavaca, a u svrhu jačanja konkurentnosti na globalnom tržištu, mijenja se i struktura potrebnih znanja i vještina. Održavanje konkurentnosti moguće je samo ako su takva neophodna znanja i vještine prisutne u obrazovnim ishodima, standardima i kvalifikacijama koje donosi unaprijeđeno strukovno obrazovanje.

Isto tako, istraživanja koja je Ministarstvo znanosti i obrazovanja provelo zajedno s CEDEFOP-om (Europskom strukovnom agencijom) u razdoblju od 2016. do 2018., pokazuju da postojeći modeli strukovnog obrazovanja ne zadovoljavaju potrebe pojedinca i tržišta rada, odnosno da je sve više izražen raskorak između ponude kvalificiranih radnika i njihove potražnje na tržištu rada. Također, istraživanje je pokazalo da je potrebna intenzivnija i kvalitetnija suradnja između strukovnih škola i poslodavaca uključenih u obrazovanje polaznika te da odgovornost za sveukupne ishode učenja nije jasna svim uključenim akterima.

Rezultati analize stavova poslodavaca pokazuju kako je samo trećina poslodavaca zadovoljna razinom kompetencija mladih te da je glavni problem manjak praktičnih znanja potrebnih za obavljanje određenog posla. Osim navedenog nedostatka, potrebno je osigurati i relevantne mehanizme potpore koji će premostiti nedostatne interese polaznika za uključivanje u određene programe strukovnog obrazovanja koji su relevantni u odnosu na potrebe tržišta rada.

Također, izmjene i dopune Zakona potrebne su da bi se završio proces usklađivanja sustava strukovnog obrazovanja i osposobljavanja s izmjenama Zakona o Hrvatskom kvalifikacijskom okviru, koje su donesene u veljači 2021.

II. PITANJA KOJA SE ZAKONOM RJEŠAVAJU

Slijedom navedenoga, te s ciljem otklanjanja uočenih navedenih negativnih okolnosti, izrađen je predmetni prijedlog zakona. Predloženim zakonom po prvi put se uvodi zakonska obveza za škole, osnivače i resorno ministarstvo planiranja upisa učenika u strukovne programe u skladu s preporukama Hrvatskog zavoda za zapošljavanje za obrazovnu upisnu politiku i politiku stipendiranja. Pritom Hrvatski zavod za zapošljavanje navedene preporuke donosi za svaku kalendarsku godinu i njima se definiraju suficitarni i deficitarni programi obrazovanja na regionalnoj i lokalnoj razini. Kao jedan od načina za otklanjanje još primjetnog raskoraka između potreba tržišta rada i odabira strukovnih programa po prvi put se i izrijekom propisuje mogućnost dodjeljivanja stipendija. Stipendije se mogu osiguravati iz sredstava državnog proračuna, sredstva fondova Europske unije, proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, vlastitih sredstava poslodavaca te iz drugih izvora. Predviđa se obvezna povezanost strukovnog kurikuluma i Hrvatskog kvalifikacijskog okvira kroz standard zanimanja kao ključni element povezanosti kurikulumu s potrebama tržišta rada.

Nadalje detaljnije se uređuje provođenje postupka samovrednovanja u ustanovama za strukovno obrazovanje i definiraju odgovornosti u tom postupku. Isto tako, programi obrazovanja raspoređuju se u sektore u skladu s pripadajućim zanimanjima na temelju

Nacionalne klasifikacije zanimanja. Odredbama koje se tiču regionalnih centara kompetentnosti predviđa se da Regionalni centar kompetentnosti može kroz javno-privatno partnerstvo osigurati sredstva za osiguravanje radnih strojeva, opreme i ostalih uvjeta za provođenje učenja temeljenog na radu.

S ciljem postizanja intenzivnije i kvalitetnije suradnje između strukovnih škola i poslodavaca, kao i jačanja kvalitete učenja temeljenog na radu, prvi se put uvode zakonske odredbe vezano uz mentora kod poslodavca te se propisuju njegove obveze i dužnosti u radu s učenicima koji sudjeluju u učenju temeljenom na radu kod poslodavca. Također, jasnije se propisuju i proširuju dužnosti poslodavca koji prima učenika te se jasnije propisuju i proširuju i obveze učenika koji polaze učenje temeljeno na radu kod poslodavca. Kako bi se postigla viša kvaliteta učenja temeljenog na radu te osigurali svi uvjeti za poslodavca i učenika prvi se put propisuje i mogućnost stručnog nadzora nad izvođenjem učenja temeljenog na radu kod poslodavca, koji provodi povjerenstvo koje čine predstavnici ministarstva nadležnog za gospodarstvo, ministarstva nadležnog za obrazovanje, ustanove za strukovno obrazovanje, Agencija za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih, Hrvatske gospodarske komore i Hrvatske obrtničke komore.

Donošenjem predloženog zakona omogućit će se ključne promjene koje se odnose na jačanje učenja temeljenog na radu s ciljem podizanja kvalitete njegove provedbe te snažnijeg povezivanja škola i poslodavaca, poboljšanje sustava osiguravanja kvalitete u strukovnom obrazovanju, uspostavu mehanizama i kriterija za poticanje polaznika na odabir kvalifikacija relevantnih tržištu rada, unaprjeđenje uvjeta za daljnji razvoj regionalnih centara kompetentnosti, osiguranje kvalitete kurikuluma povezanih s Hrvatskim kvalifikacijskim okvirom. Sve navedeno doprinijet će boljoj usklađenosti obrazovnog sustava s tržištem rada te osiguravanju dovoljnog broja kvalificirane radne snage i njihove brže prilagodbe i uspješnosti na radnom mjestu, a također i boljoj prohodnosti polaznika koji nastavljaju obrazovanje za višu razinu kvalifikacije.

III. OBRAZLOŽENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

Uz članak 1.

Ovim se člankom propisuje kako se dio djelatnosti strukovnog obrazovanja, koji se ostvaruje naukovanjem, provodi na temelju posebnog propisa kojim je uređena djelatnost obrta, što predstavlja usklađivanje sa Zakonom o obrtu („Narodne novine“, br. 143/13., 127/19. i 41/20.), odnosno da poslove u vezi sa stjecanjem kvalifikacije za regulirane profesije obavljaju ustanove za strukovno obrazovanje na temelju rješenja resornog ministarstva, što predstavlja usklađivanje sa Zakonom o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija („Narodne novine“, br. 82/15., 70/19. i 47/20.).

Uz članak 2.

Ovim se člankom mijenja definicija pojma učenja temeljenog na radu te pojma nacionalni kurikulum za srednje obrazovanje. Radi usklađivanja sa Zakonom o Hrvatskom kvalifikacijskom okviru („Narodne novine“, br. 22/13., 41/16. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 64/18., 47/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 20/21.), briše se riječ obrazovni ispred riječi sektor.

Uz članak 3.

Ovim se člankom pojam temeljnih kompetencija zamjenjuje pojmom ključnih kompetencija, a rezultati učenja zamjenjuju se pojmom ishodi učenja, što predstavlja usklađivanje s Nacionalnim kurikulumom za strukovno obrazovanje („Narodne novine“, broj 62/18.).

Uz članak 4.

Ovim se člankom strukovni kurikulum povezuje s konceptom Hrvatskog kvalifikacijskog okvira te se propisuje da se strukovnim kurikulumom stječu ključne i strukovne kompetencije te definiraju pravila i načini stjecanja kvalifikacije.

Uz članak 5.

Ovim se člankom mijenja broj i sastav članova Povjerenstva za kvalitetu pri ustanovama za strukovno obrazovanje, određuje osoba odgovorna za njegov rad i predviđa školski tim za samovrednovanje kao operativno tijelo za provedbu procesa samovrednovanja te definiraju njegovi poslovi.

Uz članak 6.

Ovim se člankom propisuje donošenje Metodologije samovrednovanja, kojom se ustanovama za strukovno obrazovanje daju upute o elementima i načinu provođenja samovrednovanja i propisuju nadležnosti i odgovornosti pojedinih tijela.

Uz članak 7.

Ovim se člankom propisuje raspoređivanje zanimanja u sektore kao skupine programa obrazovanja za obavljanje određenih poslova u različitim zanimanjima i nadležnosti za isto, a što predstavlja usklađivanje sa strukturom Hrvatskog kvalifikacijskog okvira.

Uz članak 8.

Ovaj članak predstavlja usklađivanje sa Zakonom o ustanovama („Narodne novine“, br. 76/93., 29/97. - ispravak, 47/99. - ispravak, 35/08. i 127/19.), u pogledu načina raspolaganja s ostvarenom dobiti.

Uz članak 9.

Ovim se člankom propisuje obveza usklađivanja plana upisa učenika u strukovne programe s preporukama Hrvatskog zavoda za zapošljavanje za upisnu politiku i politiku stipendiranja.

Uz članak 10.

Ovim se člankom radi usklađivanja s Nacionalnim kurikulumom za strukovno obrazovanje („Narodne novine“, broj 62/18.) dodaje novo poglavlje u zakon.

Uz članak 11.

Ovim se člankom definira učenje temeljeno na radu i njegova provedba.

Uz članak 12.

Ovim se člankom pojam ugovor o provedbi praktične nastave zamjenjuje pojmom ugovor o učenju temeljenom na radu te se u nastavku teksta za ugovor o učenju temeljenom na radu koristi skraćeni pojam ugovor.

Uz članak 13.

Ovim se člankom pojam pedagoških kompetencija koje mora imati mentor kod poslodavca zamjenjuje pojmom osnovna znanja o poučavanju učenika te se propisuje nadležnost za provođenje ispita kojim se dokazuju osnovna znanja o poučavanju učenika.

Uz članak 14.

Ovim se člankom propisuju obveze mentora kod poslodavca, uvjeti za mentora, mogućnost određivanja osobe koja privremeno zamjenjuje mentora u poučavanju polaznika u slučaju spriječenosti mentora te postojanje pravomoćne presude za taksativno određena kaznena djela kao zapreke za obavljanje poslova mentora i osobe koja ga privremeno zamjenjuje, jer je ocijenjeno nužnim spriječiti ostvarivanje kontakta osobe pravomoćno osuđene za određeno kazneno djelo, prije svega iz područja zaštite spolne slobode, s učenicima.

Uz članak 15.

Ovim se člankom propisuju uvjeti koje mora ispunjavati poslodavac kod kojeg se provodi učenje temeljeno na radu i obveze takvog poslodavca u provedbi učenja temeljenog na radu.

Uz članak 16.

Ovim se člankom pravomoćna osuda poslodavca pravne osobe, odgovorne osobe poslodavca ili fizičke osobe poslodavca za neko od navedenih kaznenih djela protiv gospodarstva te neosiguravanje odgovarajućih prostornih i materijalnih uvjeta za provođenje učenja temeljenog na radu, odnosno oduzeto pravo na primanje polaznika propisuju kao zapreke za organiziranje provođenja učenja temeljenog na radu kod poslodavca, sve s ciljem osiguravanja odvijanja učenja temeljenog na radu kod poslodavca koji djelatnost obavlja u skladu s propisima, u primjerenom i sigurnom okruženju za polaznike.

Uz članak 17.

Ovim se člankom propisuju obveze polaznika učenja temeljenog na radu kod poslodavca.

Uz članak 18.

Ovim se člankom propisuje mogućnost da regionalni centri kompetentnosti za potrebe provođenja strukovnog obrazovanja polaznika osiguravaju sredstva kroz javno-privatno partnerstvo i iz drugih izvora.

Uz članak 19.

Ovim se člankom propisuje mogućnost poticanja uključivanja u tržišno potrebne i opravdane strukovne programe kroz stipendije, izvori sredstava za stipendije i nadležnost za donošenje odluke o kriterijima za dodjelu poticaja u vidu stipendija.

Uz članak 20.

Ovim se člankom minimalni broj ECTS bodova koje moraju steći nastavnici stručno-teorijskih sadržaja u ustanovama za strukovno obrazovanje u okviru pedagoške skupine predmeta usklađuje sa Zakonom o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi („Narodne novine“, br. 87/08., 86/09., 92/10., 105/10. - ispravak, 90/11., 16/12., 86/12., 94/13., 152/14., 7/17., 68/18., 98/19. i 64/20.).

Uz članak 21.

Ovim se člankom propisuje nadležnost za provođenje stručnog nadzora nad izvođenjem učenja temeljenog na radu kod poslodavca, sadržaj tog stručnog nadzora i postupanje u slučaju da nedostaci i nepravilnosti utvrđeni stručnim nadzorom nad izvođenjem učenja temeljenog na radu kod poslodavca ne budu otklonjeni u ostavljenom roku. Propisuje se i nadležnost za provođenje inspekcijskog nadzora u ustanovama za strukovno obrazovanje.

Uz članak 22.

Ovim se člankom mijenja naziv poglavlja IX. Kaznene odredbe u Prekršajne odredbe, jer poglavlje sadrži kazne za prekršaje.

Uz članak 23.

Ovim se člankom u cijelom tekstu Zakona o strukovnom obrazovanju, zamjenjuju riječi: „praktična nastava“ i „praktična nastava i vježbe“, neovisno o padežu u kojem su upotrijebljene, riječima: „učenje temeljeno na radu“ u odgovarajućem padežu.

Uz članak 24.

Ovim se člankom propisuju rokovi za donošenje akata koji će biti doneseni temeljem odredbi ovoga zakona te rok za usklađivanje statuta i drugih općih akata ustanova za strukovno obrazovanje sa zakonom.

Uz članak 25.

Ovom se odredbom propisuje stupanje na snagu ovoga Zakona.

IV. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu predloženog zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva. Spomenuta financijska sredstva osigurana su unutar Razdjela 080 Ministarstvo znanosti i obrazovanja, programa 3704 Srednjoškolsko obrazovanje i programa 3701 Razvoj odgojno obrazovnog sustava, Glave 08005 Ministarstvo znanosti i obrazovanja, Aktivnosti A580044 Razvoj sustava srednjoškolskog odgoja i obrazovanja i Aktivnosti K818050 OP Učinkoviti ljudski potencijali 2014. - 2020., Prioritet 3 i 4 i Glave 08091, RKP 46173 Agencija za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih, Aktivnosti A848014 Razvoj sustava strukovnog obrazovanja, A848018 Državna natjecanja i K848038 OP Učinkoviti ljudski potencijali 2014. - 2020., Prioritet 3 u Državnom proračunu Republike Hrvatske za 2022. i projekcijama za 2023. i 2024. godinu (Narodne novine, broj 140/21.), u ukupnom iznosu 249.022.510 kuna u 2022., 279.769.176 kuna u 2023. i 56.118.329 kuna u 2024.

V. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA TE RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

U odnosu na tekst Prijedloga zakona koji je prošao prvo čitanje u Hrvatskome saboru, u Konačnom prijedlogu zakona u članku 1. mijenja se stavak 4. na način da se propisuje kako se dio djelatnosti strukovnog obrazovanja provodi naukovanjem s ciljem da se više različitih modela strukovnih kurikuluma za isto zanimanje (za koje su sada nadležni Ministarstvo znanosti i obrazovanja i Ministarstvo gospodarstva i održivog razvoja) poveže u jedan, što će rezultirati smanjivanjem broja strukovnih programa.

U članku 2. Konačnog prijedloga zakona izmijenjena je definicija pojma nacionalni kurikulum za strukovno obrazovanje čime se vrši usklađivanje dva zakona, Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi, kao temeljnog zakonskog propisa u sustavu obrazovanja i Zakona o strukovnom obrazovanju.

U članku 13. Konačnog prijedloga zakona dorađena je odredba koja propisuje postupak utvrđivanja uvjeta za izvođenje učenja temeljenog na radu na način da se povezuje s odredbama Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi, a kojima je propisan postupak utvrđivanja uvjeta koje školska ustanova treba ispunjavati za provedbu određenog programa obrazovanja, odnosno kurikuluma, što podrazumijeva i uvjete za izvođenje učenja temeljenog na radu kod poslodavca.

Odredbe članka 14. Konačnog prijedloga zakona dorađene su na način da se pojasni kako poslodavac može zamijeniti privremeno odsutnog mentora drugom osobom na rok od 60 dana uzastopno te su dorađene odredbe koje propisuju zapreke za imenovanje mentora i osobe koja zamjenjuje mentora kod poslodavca.

U članku 19. Konačnog prijedloga zakona pojašnjeno je tko su osobe ovlaštene za donošenje odluke o kriterijima za dodjelu poticaja za odabir kurikuluma za stjecanje kvalifikacija relevantnih tržištu rada, a to su predstavnička tijela jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, čelnici nadležnih tijela državne uprave i čelne osobe poslodavca.

Nadalje, dorađen je članak 21. Konačnog prijedloga zakona na način da je propisana obveza sastavljanja nalaza o provedenom stručnom nadzoru, sadržaj nalaza i kome se isti dostavlja te su propisana postupanja u slučaju da utvrđeni nedostaci i nepravilnosti nisu otklonjeni u ostavljenom roku.

Ujedno, napravljene su i jezične dorade teksta s ciljem jasnijeg razumijevanja pojedinih odredbi, a koje ne utječu na njihov sadržaj.

VI. PRIJEDLOZI I MIŠLJENJA DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO, S OBRAZLOŽENJEM

U odnosu na primjedbu Odbora za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora kako je potrebno doraditi izričaj članka 2. Prijedloga zakona brisanjem suvišnog teksta, napominje se kako navedeni članak precizira gdje se učenje temeljeno na radu može izvoditi te je definirano kako se ono može izvoditi (samo) u ustanovi za strukovno obrazovanje, (kombinirano) u ustanovi za strukovno obrazovanje i kod poslodavca, odnosno (samo) kod poslodavca. Stoga je svrha odredbe precizirati različite modele izvođenja učenja temeljenog na radu, radi čega ne postoji suvišni tekst i nije moguće njegovo skraćivanje.

Razmotrene su primjedbe Marina Lerotića i Miroslava Škore, zastupnika u Hrvatskome saboru, a vezano za odredbe kojima se propisuje učenje temeljeno na radu i osiguravanje mentora i njegove zamjene kod poslodavaca koji primaju učenike, a kojemu bi bavljenje učenikom, vođenje papirologije i polaganje dodatnih kvalifikacija iziskivalo dodatno radno i financijsko opterećenje. Spomenute primjedbe nisu prihvaćene jer je člankom 14. zakonskoga prijedloga, kojim se dodaje članak 26.a, propisano da u slučaju spriječenosti mentora poslodavac može najdulje do 60 dana uzastopno odrediti jednu ili više osoba koje ga zamjenjuju pri poučavanju polaznika, čime je omogućeno nesmetano odvijanje učenja temeljenog na radu kod poslodavca u slučaju spriječenosti mentora. U suradnji mentora kod poslodavca, osobe koja ga zamjenjuje i nastavnika u ustanovi za strukovno obrazovanje jasno su propisane uloge i odgovornosti te timski rad koji je ključni preduvjet uspješnog odvijanja učenja temeljenog na radu. Također, Pravilnikom o pedagoškoj dokumentaciji i evidenciji te javnim ispravama u školskim ustanovama („Narodne novine“, br. 47/17., 41/19. i 76/19.), propisano je vođenje Mape praktične nastave i vježbi, kao dokumenta koji je i do sada služio kao alat za praćenje napretka učenika na praktičnoj nastavi

Razmotreno je i izlaganje Marijane Puljak, zastupnice u Hrvatskome saboru, a vezano za mogućnost da se učenje temeljeno na radu računa kao dodatno radno iskustvo polaznicima, što bi nakon završetka srednje škole značilo prednost na tržištu rada. Navedeni prijedlog nije prihvaćen. Naime, prema rezultatima praćenja i provedbe projekta razvoja dualnog obrazovanja, pod određenim uvjetima, poslodavci uključeni u projekt iskazuju spremnost da nakon završene srednje škole učenike i zapošljavaju. Po okončanju projekta izradit će se i preporuke nadležnim tijelima koja će ispitati mogućnost za priznavanje vremena provedenog na učenju temeljenom na radu kao radnog iskustva.

Isto tako, razmotreni su i prijedlozi Damira Bakića i Katarine Peović, zastupnika u Hrvatskome saboru, u vezi s procesom samovrednovanja u strukovnim školama. Predlaže se da školski tim za samovrednovanje postane povjerenstvo, jer se radi o vrlo velikom i suštinski odgovornom poslu te rad osoba uključenih u ovaj proces treba biti prepoznat ili u normi

nastavnika ili nekim drugim načinom stimulacija. Također, predlaže se povećanje broja članova povjerenstva s tri na četiri kao što je bilo do sada ili na pet, odnosno predlaže se da dva člana povjerenstva za samovrednovanje primjerice koordinator i njegov zamjenik, budu članovi povjerenstva za kvalitetu. Povjerenstvo za samovrednovanje time bi imalo svoj glas u povjerenstvu za kvalitetu, a povjerenstvo za kvalitetu imalo bi direktan pristup nalazima i preporukama povjerenstva za samovrednovanje. Nisu prihvaćeni prijedlozi zastupnika jer je u dijelu koji se odnosi na procese osiguravanja kvalitete namjera ovoga zakonskog prijedloga jasnije prepoznati i razlikovati uloge Povjerenstva za kvalitetu i Školskog tima za samovrednovanje te da se aktivnosti školskog tima za samovrednovanje prepoznaju kao one koje zahtijevaju resurse na razini škole u smislu znanja kojima je potrebno raspolagati, kao i vremena koje je potrebno za operativnu provedbu aktivnosti.

U odnosu na primjedbu Damira Bakića, zastupnika u Hrvatskome saboru, da bi u članku 13. zakonskoga prijedloga, kojim se mijenja članak 26. Zakona o strukovnom obrazovanju, trebalo navesti koji su to posebni propisi iz područja poduzetništva i obrta kojima je uređen ispit kojim se dokazuju osnovna znanja o poučavanju učenika, ističe se kako je intencija izmijenjenog članka 26. stavka 3. uputiti na to da je donošenje programa navedenog ispita sukladno posebnim propisima u nadležnosti ministra nadležnog za poduzetništvo i obrt. Slijedom navedenoga, ne smatra se potrebnim navođenje u tekstu predloženog zakona posebnih propisa kojima je uređen način i postupak provedbe ispita kojim se dokazuju osnovna znanja o poučavanju učenika i program navedenog ispita.

Razmotrena je i primjedba Milorada Pupovca, zastupnika u Hrvatskome saboru, u vezi s time da zakonski prijedlog uvodi manje obrazovanja, a više učenja temeljenog na radu. Postavljeno je pitanje hoće li provedbom učenja temeljenog na radu kod poslodavca učenici stjecati vještine van strukovnih škola koje neće imati kabinete u kojima će se stjecati vještine i znanje uz nastavnike. Zastupnik u Hrvatskome saboru smatra da je takav model prihvatljiv za stjecanje specifičnih znanja u određenim zanimanja, ali ako se to preslika na cijeli koncept strukovnog obrazovanja u većoj mjeri, to bi moglo predstavljati određenu opasnost. Vezano za navedeno, ističe se da je Nacionalnim kurikulumom za strukovno obrazovanje utvrđen udio generičkih kompetencija u odnosu na strukovne, ovisno o razini Hrvatskog kvalifikacijskog okvira. Dokument obvezuje dionike u sustavu strukovnog obrazovanja da kurikulume usklade s utvrđenim razinama.

U odnosu na prijedlog Marije Selak Raspudić, zastupnice u Hrvatskome saboru, vezano za problem definiranja statusa redovnoga učenika, odnosno da se u članku 34. stavku 1. Zakona o strukovnom obrazovanju, koji nije predmet ovih izmjena, propiše status redovitog polaznika koji se stječe upisom u ustanovu koja provodi kurikulum za stjecanje određene kvalifikacije, predlagatelj isti nije prihvatio. Naime, člankom 34. stavkom 1. Zakona o strukovnom obrazovanju, propisano je da se status redovitog polaznika stječe upisom u ustanovu koja provodi kurikulum za stjecanje određene kvalifikacije. Također, stavkom 2. istoga članka propisano je da status redovitog polaznika prestaje na način propisan Zakonom o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi. Slijedom navedenoga, naglašava se da članak 34. Zakona o strukovnom obrazovanju nije u suprotnosti s člankom 60. Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi, jer isti naglašava da status redovitoga učenika učenik može imati samo u jednoj školi, osim učenika koji je upisan u umjetničku školu.

Što se tiče primjedbe Marijana Pavličeka, zastupnika u Hrvatskome saboru, o tome da odredba članka 36.a zakonskoga prijedloga, koja govori o poticanju uključivanja polaznika u kurikulume za stjecanje kvalifikacija relevantnih tržištu rada dodjelom stipendija nema

obvezujući značaj, napominje se da je namjera odredbe osigurati da svi dionici u sustavu strukovnog obrazovanja stipendije učenicima, koji se opredjeljuju za kvalifikacije potrebne tržištu rada, dodjeljuju temeljem jasno propisanih kriterija koji će pratiti potrebe tržišta rada, a u skladu s razvojnim strategijama bilo na nacionalnoj razini ili prema lokalnim potrebama. Poticanje polaznika za odabir kvalifikacija potrebnih tržištu rada dio je Nacionalnog programa otpornosti i oporavka i postojat će mogućnost da se iste financiraju iz sredstava europskih financijskih instrumenata.

U odnosu na primjedbu Katarine Peović, zastupnice u Hrvatskome saboru, koja se odnosi na dužnosti poslodavca koji sklapa ugovor s učenikom, a vezano za redovitu isplatu ugovorene naknade, ističe se kako je člankom 31. Zakona o strukovnom obrazovanju, koji nije mijenjan, propisano da za vrijeme izvođenja praktične nastave i vježbi kod poslodavca polaznik, sukladno provedenom vremenu, ima pravo na nagradu koju isplaćuje poslodavac, osim ako posebnim zakonom nije drugačije određeno.

Nadalje, razmotrena je primjedba Damira Bakića, zastupnika u Hrvatskome saboru, na članak 15. zakonskoga prijedloga, koji definira dužnosti poslodavca, konkretno vezano za sudjelovanje u izradi završnoga rada kao dužnost za koju se ne zna kojim alatima, kojim instrumentima će se njezino izvršenje nadzirati i kontrolirati. Naime, namjera predmetne odredbe je da se poslodavci aktivno uključe u provjeru stečenih vještina putem izrade i obrane završnoga rada. Na taj način želi se urediti praksa koja u nekim školama postoji i sada, a to je da poslodavci daju doprinos izradi Godišnjega plana i programa rada, da zajedno s nastavnicima u školi predlažu teme za završne radove učenika i time izravno utječu na kvalitetu provedbe završnoga rada.

TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU

Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom uređuje srednje strukovno obrazovanje, osposobljavanje i usavršavanje (u daljnjem tekstu: strukovno obrazovanje) kao djelatnost kojom se omogućava razvoj i stjecanje kompetencija potrebnih za dobivanje strukovnih kvalifikacija.

(2) Djelatnost strukovnog obrazovanja ostvaruje se u skladu s odredbama ovoga Zakona i posebnih propisa te Zakona kojim se uređuje djelatnost srednjeg obrazovanja, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(3) Djelatnost strukovnog obrazovanja odraslih polaznika ostvaruje se u skladu s odredbama ovoga Zakona i Zakona kojim se uređuje obrazovanje odraslih.

(4) Dio djelatnosti strukovnog obrazovanja za vezane obrte ostvaruje se na temelju Zakona o obrtu.

(5) Djelatnost strukovnog obrazovanja obavljaju ustanove (u daljnjem tekstu: ustanove za strukovno obrazovanje) na temelju rješenja ministarstva nadležnog za obrazovanje (u daljnjem tekstu: Ministarstvo).

(6) Djelatnost strukovnog obrazovanja za kvalifikacije koje su uređene posebnim propisima, direktivama Europske unije za regulirana zanimanja u zdravstvu te međunarodnim ugovorima kojih je Republika Hrvatska potpisnica obavljaju ustanove za strukovno obrazovanje na temelju rješenja Ministarstva, sukladno posebnom propisu.

(7) Izrazi koji se koriste u ovome Zakonu i propisima koji se donose na temelju ovoga Zakona, a koji imaju rodno značenje, bez obzira jesu li korišteni u muškom ili ženskom rodu, obuhvaćaju na jednak način i muški i ženski rod.

Članak 3.

Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeća značenja:

1. *strukovno obrazovanje* je proces stjecanja, vrednovanja i potvrde posjedovanja ishoda učenja koji provode ustanove za strukovno obrazovanje, a provodi se prema strukovnome kurikulumu,

2. *strukovno osposobljavanje* podrazumijeva obrazovanje kojim se stječu kompetencije za obavljanje jednostavnih poslova,

3. *strukovno usavršavanje* podrazumijeva obrazovanje kojim se stječu dodatne kompetencije iste ili više razine kvalifikacije u sklopu obrazovnoga sektora kojemu kvalifikacija polaznika pripada,

4. *formalno učenje* je organizirana aktivnost ovlaštene pravne ili fizičke osobe koja se izvodi prema odobrenim programima radi stjecanja i unapređivanja kompetencija za osobne, društvene i profesionalne potrebe, a dokazuje se svjedodžbom, diplomom ili drugom javnom ispravom koju izdaje ovlaštena pravna osoba,

5. *kompetencije* su znanje i vještine te pripadajuća samostalnost i odgovornost,

6. *ključne kompetencije* za cjeloživotno učenje su kompetencije odgovarajuće razine koje su nužne pojedincu za uključenost u život zajednice. Osnova su za stjecanje kompetencija tijekom života za sve osobne, društvene i profesionalne potrebe, a obuhvaćaju komunikaciju na materinskome jeziku, komunikaciju na stranim jezicima, matematičku kompetenciju i osnovne kompetencije u prirodoslovlju i tehnologiji, digitalnu kompetenciju, kompetenciju učiti kako učiti, socijalnu i građansku kompetenciju, inicijativnost i poduzetnost te kulturnu svijest i izražavanje,

7. *učenje temeljeno na radu* je stjecanje znanja i vještina sudjelovanjem u aktivnostima u radnom okruženju, a prisutno je u tri oblika u strukovnim kurikulumima: kao kombinirani programi ili naukovanje, u školi s razdobljima kod poslodavaca i integrirano u programu strukovnog obrazovanja i osposobljavanja,

8. *poslodavac* je gospodarski subjekt u smislu propisa koji regulira poticanje razvoja maloga gospodarstva koji provodi učenje temeljeno na radu,

9. *nacionalni kurikulum za strukovno obrazovanje* je dokument kojim se određuju svrha, vrijednosti, ciljevi, procesi učenja i poučavanja, organizacija i načini vrednovanja ishoda učenja u sustavu strukovnog obrazovanja Republike Hrvatske,

10. *sektorski kurikulum* je dokument kojim se određuje okvir koji obuhvaća sve strukovne kurikulume kojima se omogućuje stjecanje kvalifikacija na razinama od 2 do 5 Hrvatskoga kvalifikacijskog okvira (u daljnjem tekstu: HKO) jednoga obrazovnog sektora,

11. *kurikulum ustanove za strukovno obrazovanje* je dokument koji izrađuje i donosi ustanova za strukovno obrazovanje kojim se detaljno razrađuje odgojno-obrazovni proces kojim se stječu kvalifikacije na razinama od 2 do 5 HKO-a u toj ustanovi, a izrađuje se na temelju sektorskih i strukovnih kurikuluma,

12. *strukovni kurikulum* je dokument kojim se definira proces i uvjeti stjecanja kvalifikacija na razinama od 2 do 5 H

13. *kvalifikacija* je naziv za objedinjene skupove ishoda učenja određenih razina, obujma, profila, vrste i kvalitete, a koja se dokazuje javnom ispravom koju izdaje ovlaštena pravna osoba,

14. *razine kvalifikacija* označavaju složenost i doseg stečenih kompetencija, a opisuju se skupom mjerljivih pokazatelja,

15. *kreditni bod* je mjerna jedinica kojom se iskazuje obujam stečenih kompetencija, a određuje se prosječnim ukupno utrošenim vremenom polaznika koji su uspješno svladali program, a koje je potrebno za stjecanje tih kompetencija,

16. *standard zanimanja* je popis svih poslova koje pojedinac obavlja u određenom zanimanju i popis kompetencija potrebnih za njihovo uspješno obavljanje,

17. *standard kvalifikacije* je sadržaj i struktura određene kvalifikacije. Uključuje sve podatke koji su potrebni za određivanje razine, obujma i profila kvalifikacije te podatke koji su potrebni za osiguravanje i unapređenje kvalitete standarda kvalifikacije,

18. *modul* je zaokružena cjelina u strukovnome kurikulumu koja povezuje strukovne i ključne kompetencije te sadrži popis skupova ishoda učenja,

19. *obrazovni sektor* je skupina kvalifikacija jednog obrazovnog područja i zanimanja koja koriste ishode tih kvalifikacija na radnom mjestu,

20. *podsektor* je skupina srodnih programa u sklopu jednoga obrazovnog sektora,

21. *ishodi učenja* su kompetencije koje je osoba stekla učenjem i dokazala nakon postupka učenja,

22. *skup ishoda učenja* je najmanji cjeloviti skup povezanih ishoda učenja iste razine, obujma i profila.

Članak 4.

(1) Ciljevi strukovnog obrazovanja su:

- omogućiti polaznicima stjecanje temeljnih i strukovnih kompetencija za dobivanje kvalifikacija potrebnih tržištu rada, za daljnje obrazovanje te cjeloživotno učenje, a u funkciji osobnog razvoja te gospodarskog i općeg razvoja društva,
- osigurati međunarodnu usporedivost stečenih strukovnih kvalifikacija,
- osigurati razvoj otvorenih kurikuluma.

(2) Načela su strukovnog obrazovanja:

- dostupnosti i uspostavljanje rodne ravnoteže polaznika, fleksibilnost, relevantnost i racionalnost, transparentnost te usklađenost s potrebama tržišta rada i visokog obrazovanja,
- usmjerenost na rezultate učenja i razvoj kompetencija,
- individualni pristup polaznicima i različiti putovi stjecanja istih strukovnih kvalifikacija,
- partnerski odnos u procesu obrazovanja,
- podjednaki uvjeti obrazovanja prema standardima odgojno-obrazovnog procesa i zahtjevima struke,
- jasna određenost standarda zanimanja, strukovnih kvalifikacija i kurikuluma,
- odgovarajuća osposobljenost te trajno stručno usavršavanje nastavnika za suvremen pristup odgojno-obrazovnom procesu.

Članak 8.

(1) Strukovno obrazovanje ostvaruje se na temelju nacionalnog kurikulumu za strukovno obrazovanje, sektorskih kurikulumu, strukovnih kurikulumu te kurikulumu ustanove za strukovno obrazovanje.

(2) Sektorski kurikulum je okvir koji obuhvaća sve strukovne kurikulume kojima se omogućuje stjecanje kvalifikacija na razinama od 2 do 5 HKO-a jednoga obrazovnog sektora te pripadajuće skupove ishoda učenja iz standarda kvalifikacija.

(3) Sektorski kurikulum sadrži popis svih kvalifikacija obrazovnog sektora koje se mogu stjecati strukovnim obrazovanjem u sklopu pojedinoga obrazovnog sektora, trajanje obrazovanja, načine i uvjete za ostvarivanje horizontalne i vertikalne prohodnosti u sklopu obrazovnog sektora te modele i preporuke za provođenja svih oblika učenja temeljenog na radu.

(4) Strukovnim kurikulumom stječu se ključne i strukovne kompetencije te definiraju pravila i načini kombiniranja skupova ishoda učenja s ciljem stjecanja kvalifikacije. Skupovi ishoda učenja grupiraju se u obvezne i izborne module određenoga obujma, a za svaki modul navode nastavne cjeline, okruženje za učenje te načini praćenja stjecanja skupova ishoda učenja i vrednovanje ishoda učenja. Strukovnim kurikulumom može se utvrditi i popis potrebnih kvalifikacija nastavnika za izvođenje kurikulumu.

(5) Strukovnim kurikulumom stječe se najmanje 70% kreditnih bodova obveznih skupova ishoda i najviše 30% kreditnih bodova izbornih skupova ishoda učenja od ukupnoga obujma kvalifikacije.

(6) Kurikulum ustanove za strukovno obrazovanje izrađuje se na temelju sektorskih i strukovnih kurikulumu nakon njihova donošenja u suradnji s dionicima strukovnog obrazovanja na lokalnoj i regionalnoj razini.

(7) Kurikulumom ustanove za strukovno obrazovanje utvrđuje se plan i vremenski slijed stjecanja ishoda učenja s pripadajućim nastavnim temama, metodama učenja i poučavanja, načinima praćenja, vrednovanja i ocjenjivanja te zajedničkim aktivnostima i horizontalnim temama koje pridonose stjecanju ishoda učenja.

(8) Udjeli ključnih kompetencija utvrđuju se u nacionalnome okvirnom kurikulumu i nacionalnome kurikulumu za strukovno obrazovanje.

(9) Metodologiju izrade sektorskoga kurikulumu i strukovnoga kurikulumu, kao i smjernice za izradu kurikulumu ustanove za strukovno obrazovanje, utvrđuje agencija nadležna za strukovno obrazovanje (u daljnjem tekstu: Agencija).

(10) Nacionalni kurikulum za strukovno obrazovanje donosi ministar.

(11) Sektorski kurikulum i strukovni kurikulum donosi ministar, na prijedlog Agencije.

(12) Kurikulum ustanove za strukovno obrazovanje donosi ustanova najkasnije do 31. kolovoza tekuće godine prije početka školske godine u kojoj se počinje primjenjivati.

(13) Ustanova za strukovno obrazovanje dužna je najkasnije u roku od 15 dana od dana donošenja kurikuluma iz stavka 12. ovoga članka dostaviti ga Agenciji, o čemu Agencija vodi evidenciju

Članak 12.

(1) Samovrednovanje ustanove za strukovno obrazovanje prati i vrednuje Povjerenstvo za kvalitetu, kojega imenuje tijelo upravljanja ustanove za strukovno obrazovanje. Način i postupak izbora članova Povjerenstva za kvalitetu utvrđuje se statutom ustanove za strukovno obrazovanje.

(2) Povjerenstvo za kvalitetu ima 7 članova, i to:

- 4 člana iz reda nastavnika i stručnih suradnika,
- 1 člana iz reda dionika na prijedlog osnivača,
- 1 člana iz reda polaznika,
- 1 člana iz reda roditelja.

(3) Upute o elementima i načinu provođenja samovrednovanja izradit će Agencija.

(4) Povjerenstvo za kvalitetu do kraja rujna za proteklu školsku godinu izrađuje izvješće te ga dostavlja tijelu upravljanja ustanove za strukovno obrazovanje i Agenciji. Sadržaj i način izradbe izvješća propisuje Agencija.

Članak 19.

(1) Ustanova za strukovno obrazovanje obavlja sljedeće poslove:

- obavlja djelatnost strukovnog obrazovanja redovitih učenika i djelatnost strukovnog obrazovanja odraslih
- obrazovnu ponudu usklađuje s potrebama tržišta rada,
- uspostavlja lokalna partnerstva,
- izrađuje dio kurikuluma sukladno lokalnim i regionalnim potrebama,
- obavlja i druge poslove u skladu s ovim Zakonom.

(2) Ustanova za strukovno obrazovanje može staviti u promet proizvode i usluge koji nastaju kao rezultat djelatnosti ustanove, a ukoliko u obavljanju svoje djelatnosti ustanova ostvari dobit, ta se dobit upotrebljava isključivo za obavljanje i razvoj djelatnosti ustanove u skladu s aktom o osnivanju i statutom ustanove.

Članak 20.

(1) Uvjeti za upis polaznika u srednje strukovno obrazovanje su: zdravstvena sposobnost, posebne psihofizičke sposobnosti, prethodno stečena razina kvalifikacije te drugi uvjeti propisani kurikulumom.

(2) Broj polaznika koje ustanova za strukovno obrazovanje upisuje u prvi razred, planira se sukladno broju učenika koji završavaju osnovno obrazovanje, kadrovskim i prostornim mogućnostima ustanove, potrebama gospodarstva i slobodnim mjestima za provedbu praktičnog dijela obrazovanja.

(3) Kandidatima s teškoćama u razvoju ustanova za strukovno obrazovanje osigurava upis u skladu s rješenjem nadležnih službi.

Članak 24.

(1) Stjecanje znanja, vještina i sposobnosti provodi se praktičnom nastavom i vježbama.

(2) Praktična nastava i vježbe izvode se u ustanovi za strukovno obrazovanje, koja može biti i regionalni centar kompetentnosti i/ili kod poslodavca.

(3) Ukupan fond sati i materijalni uvjeti za izvođenje praktične nastave i vježbi određuju se kurikulumom.

(4) Prostori u kojima se izvodi praktična nastava i vježbe moraju udovoljavati zahtjevima sigurnosti na radu i ostalim propisima.

Članak 25.

(1) Prava i obveze ustanove za strukovno obrazovanje, polaznika i poslodavca iz provedbe praktične nastave i vježbi koje se izvode kod poslodavca, utvrđuju se ugovorom o provedbi praktične nastave.

(2) Ugovore iz stavka 1. ovoga članka zaključuju ustanova za strukovno obrazovanje, poslodavac i polaznik stariji od 18 godina, odnosno ustanova, poslodavac i roditelj/staratelj polaznika mlađeg od 18 ili ustanova za strukovno obrazovanje i poslodavac ili ustanove za strukovno obrazovanje međusobno.

(3) Evidenciju o zaključenim ugovorima iz stavka 2. ovoga članka vodi ustanova za strukovno obrazovanje.

Članak 26.

(1) Poslodavac može sklopiti ugovor o provedbi praktične nastave:

- ako ima propisane radne prostore i opremu,
- ako polazniku odredi mentora koji ima odgovarajuću kvalifikaciju i pedagoške kompetencije, a koji je u radnom odnosu kod poslodavca.

(2) Ostali uvjeti koje moraju ispunjavati poslodavci za izvođenje praktične nastave utvrđuju se pedagoškim standardom i kurikulumom, a postupak utvrđivanja uvjeta te obrasce ugovora o provedbi praktične nastave propisuje ministar.

Članak 27.

(1) Dužnosti poslodavca koji sklapa ugovor su:

- osigurati polazniku potrebne uvjete za stjecanje propisanih kompetencija,
- osigurati i provoditi propisane mjere zaštite na radu za vrijeme izvođenja praktične nastave
- polazniku redovito isplaćivati ugovorenu nagradu,
- voditi dokumentaciju pohađanja praktične nastave ili vježbi,
- omogućiti zaduženom nastavniku ustanove za strukovno obrazovanje da neposrednim uvidom i uvidom u propisanu dokumentaciju prati izvršenje i kvalitetu izvršenja praktične nastave i/ili vježbi,
- ispunjavati druge ugovorom o provedbi praktične nastave dogovorene obveze.

(2) Poslodavac polaznika može zadužiti samo onim poslovima koji osiguravaju stjecanje kompetencija u skladu s kurikulumom i ugovorom o provedbi praktične nastave.

Članak 28.

Obveze polaznika na praktičkoj nastavi i vježbama kod poslodavca su:

- redovito pohađanje praktične nastave i/ili vježbi te drugih obveznih obrazovnih oblika,
- redovito ispunjavanje svojih nastavnih obveza proizišlih iz kurikuluma i ugovora, a u funkciji provedbe praktične nastave ili vježbi kod poslodavca,
- postupanje sukladno uputama poslodavca i ustanove za strukovno obrazovanje o provedbi praktične nastave ili vježbi,
- postupanje u skladu s propisima o sigurnosti na radu,
- čuvanje imovine i poslovne tajne poslodavca.

Članak 37.

(1) Poslove nastavnika strukovnih predmeta obavljaju nastavnici stručno-teorijskih sadržaja, nastavnici praktične nastave i vježbi, strukovni učitelji i suradnici u nastavi.

(2) Poslove nastavnika stručno-teorijskih sadržaja može obavljati osoba koji je završila studij odgovarajuće vrste kojim se stječe najmanje 180 ECTS bodova ili više, ako je tako propisano kurikulumom, i ima potrebno pedagoško-psihološko-didaktičko-metodičko obrazovanje kojim se stječe 60 ECTS bodova (u daljnjem tekstu: pedagoške kompetencije) te koja ispunjava ostale uvjete propisane kurikulumom.

(3) Poslove nastavnika praktične nastave i vježbi može obavljati nastavnik koji je završio preddiplomski sveučilišni studij ili preddiplomski stručni studij odgovarajuće vrste kojim se stječe najmanje 180 ECTS bodova i ima pedagoške kompetencije te prethodno stečenu kvalifikaciju odgovarajućeg profila.

(4) Poslove strukovnog učitelja može obavljati osoba koja ima razinu obrazovanja propisanu kurikulumom, a ima najmanje srednje strukovno obrazovanje odgovarajućeg profila, pedagoške kompetencije te radni staž u struci u trajanju od najmanje pet godina.

(5) Poslove suradnika u nastavi može obavljati osoba koja je završila odgovarajuće srednje obrazovanje, stekla pedagoške kompetencije te ima radni staž u struci u trajanju od najmanje pet godina, osim ako strukovnim kurikulumom nije drugačije propisano.

(6) Strukovni učitelji i suradnici u nastavi iz ovoga članka pedagoške kompetencije stječu po posebnome programu koji donosi Ministarstvo, a organizira i provodi institucija koju ovlasti Ministarstvo.

Članak 38.

(1) Inspekcijski nadzor nad ustanovama za strukovno obrazovanje obavlja prosvjetna inspekcija Ministarstva.

(2) Inspekcijski nadzor nad provođenjem praktične nastave i vježbi kod poslodavca u dijelu primjene propisa o radu, sigurnosti i zaštite na radu obavljaju tijela određena posebnim propisima.

(3) Inspekcijski nadzor nad provedbom dijela kurikuluma koji se ostvaruje po posebnim propisima obavlja nadležna inspekcija, uz prethodno pisanu obavijest Ministarstvu o namjeri provođenja inspekcije.

IX. KAZNENE ODREDBE